

Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap

Inriktningsbeslut, AMI och AMB

Inriktningsbeslut, AMI och AMB

© Myndigheten för samhällsskydd och beredskap (MSB)

Publ.nr: MSB2361– april 2024

I ELS-handboken används begreppen inriktningsbeslut, AMI (avsikt med insats) och AMB (avsikt med beredskap). AMB är i och med handboken ett nytt begrepp som kompletterar AMI, som är introducerat sedan tidigare. Syftet med detta dokument är att förtydliga användningen av dessa begrepp samt att fördjupa förståelsen för AMB. Även användningen knutet till räddningsinsatsens ram och omfång berörs.

Hjälpbekovet och riskbilden som utgångspunkt för inriktningen

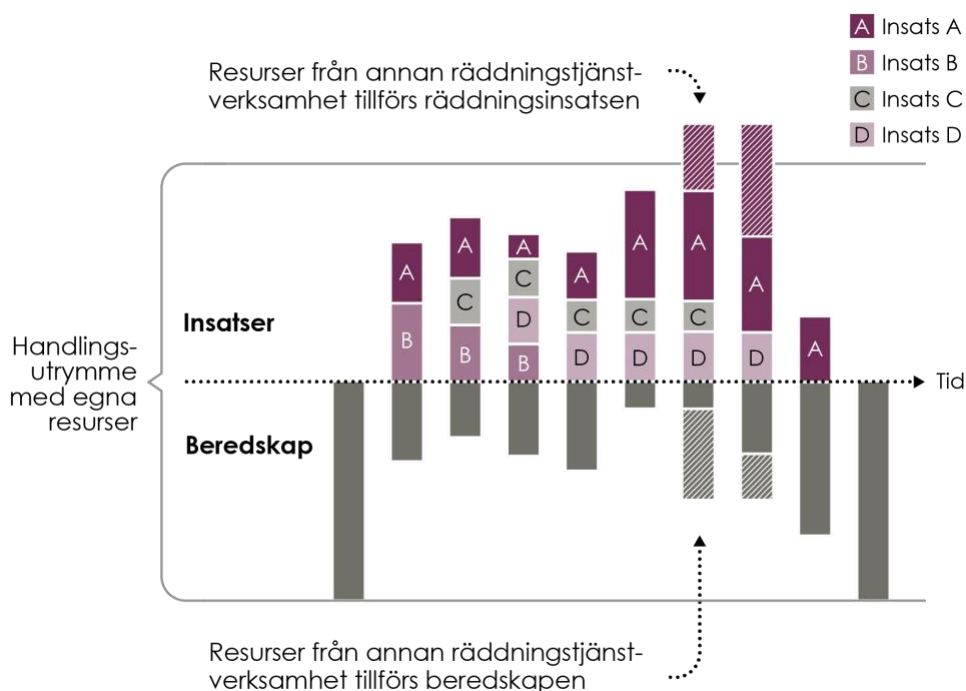
Arbetet i ett räddningsledningssystem innebär att över tid säkerställa både genomförandet av räddningsinsatser och beredskapsproduktion. Bedömningar av riskbilden och hjälpbehovet är ingångsvärden för detta. Ett resultat av dessa bedömningar är att sätta

- ambitionsnivåer för vad som ska åstadkommas på respektive insats
- ramar för de olika insatserna
- ambitionsnivån för beredskapen.
- ramar för beredskap

Syftet med detta är att styr agerandet gentemot de hjälpbehov som har uppstått och kan uppstå. Detta för att optimera åtgärderna med utgångspunkt i rådande riskbild (se figur 1 för resurskopplingen mellan beredskap och pågående insatser).

Det är också viktigt att ha med sig att olika olyckor ställer olika krav på ledning. På samma sätt ställer olika skeenden och olika riskbildsförändringar olika krav på ledning.

Figur 1. Resursvariation beroende på pågående räddningsinsatser

Hur vi åstadkommer inriktning och samordning i räddningsledningssystemet

Att åstadkomma inriktning och samordning i hela räddningsledningssystemets agerande sker på flera sätt. Det handlar om att förväntningar på agerandet formuleras och införlivas hos personalen i förväg så att rätt initiativ tas vid händelser, rutiner för hur resurser ska larmas följs och så vidare. I inledningen av en eller flera räddningsinsatser fattas det flera omedelbara beslut, på olika organisatoriska nivåer i räddningsledningssystemet, som syftar till att åstadkomma inriktning och samordning.

Inriktning och samordning uppnås genom såväl omedelbara som mer övergripande och långsiktiga beslut om vad som ska åstadkommas. Med ett inriktningsbeslut skapas en avsedd inriktning för agerandet som ska kunna fungera över en något längre tidshorison. Det skapar också förutsättningar att bibehålla inriktningen i agerandet vid oförutsedda störningar i kommunikationen för räddningsledningssystemet som helhet. Allteftersom behövs det uppföljning av om inriktningen uppnås och vilka effekter som skapas, samt om den avsedda inriktningen behöver justeras för att bättre motsvara behovet och effekten på det skyddsvärda.

I ELS-handboken beskrivs olika verktyg för styrningen inom räddningsledningssystemet. Dessa är

- avsikt med insats (AMI)
- mål med insats (MMI)
- avsikt med beredskap (AMB)
- räddningsinsatsens ram och omfång.

Att använda verktygen. Den önskvärda styrningen kan åstadkommas genom att verktygen ovan nyttjas på olika sätt utifrån behovet. Verktygen ska vara möjliggörande och nyttjandet ska inte hämmas av till exempel definitionsproblematik eller en rädsla att göra fel. Det är innehållet och mottagarnas förståelse som är mer avgörande än den exakta utformningen av beslutet

Inriktningsbeslut

För att rikta hela, eller delar av, räddningsledningssystemets agerande kan inriktningsbeslut utformas, beslutas och förmedlas. Sådana beslut syftar till att beskriva förväntningar på olika delar av ledningsorganisationen och ska göra så att det samlade agerandet ska bli så bra som möjligt för det som sker och kan komma ske. Räddningsledningssystemets agerande ska riktas i förhållande till pågående olyckskeenden och dess hjälpbehov samt den rådande riskbilden. Formatet för ett inriktningsbeslut kan bland annat vara text, bild eller något som sägs muntligt.¹

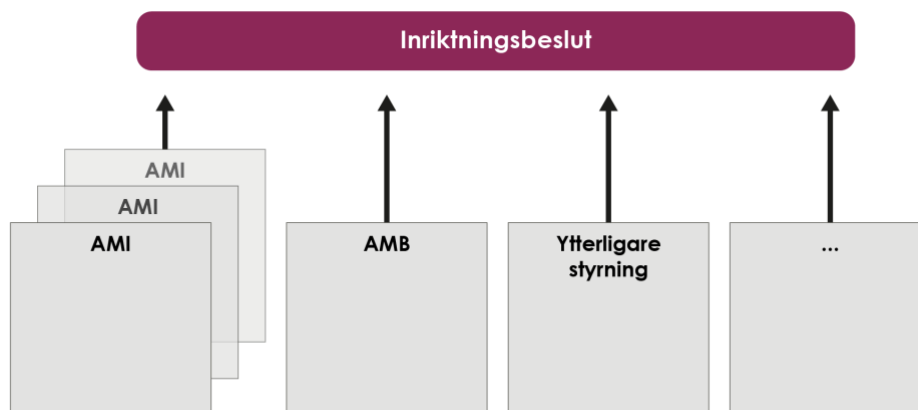
Två verktyg för styrning som kan ingå i ett inriktningsbeslut, eller nyttjas fristående, är AMI och AMB. Dessa två verktyg behöver ses som ”begreppspar”, det vill säga det är värderingen och besluten om hur pågående hjälpbehov och

¹ Se 12.5.4 Inriktningsbeslut inom räddningsledningssystemet, ELS-handboken

rådande riskbild ska vägas av som avgör ambitionsnivåerna. Dessutom kan det finnas flera AMI om det finns flera pågående räddningsinsatser.

Figur 2. AMI och AMB – möjliga delar av ett inriktningsbeslut

AMI och AMB som möjliga delar av ett inriktningsbeslut samt att det i stunden kan förekomma flera olika AMI kopplat till olika räddningsinsatser.

Rollen räddningsledningschef ska exempelvis kunna fatta beslut för att inrikta räddningsledningssystemet, i förväg eller i stunden. I detta behöver rollen räddningsledningschef förhålla sig till lagstiftning men också viljan och intentionen hos de räddningschefer som räddningsledningschefen svarar gentemot.

Dessa räddningschefer skapar förutsättningar för detta genom att i sin styrning ha tillhandahållit värderingar och utgångspunkter för prioriteringar som räddningsledningschefen kan styra emot. Detta framgår bland annat av kommunernas handlingsprogram samt av kompletterande styrning från räddningscheferna, i förväg eller i stunden. Denna styrning kan också i vissa fall upplevas som räddningsledningssystemets normer i den mån dessa har tillkommit utifrån en formell, räddningschefsstyrd, process².

För att underlätta för räddningsledningssystemet bör räddningschefernas vilja och intention, så långt det är möjligt, uttryckas i form av styrning i gemensamma överenskommelser.

Att formulera ett inriktningsbeslut

Innehållet i ett inriktningsbeslut har sin utgångspunkt i punkterna som beskriver innehållet för beslutsdomänerna. En förenklad kom ihåg-lista för systemledning kan vara följande³:

- Tolka och besluta om räddningstjänstverksamhetens roll (aktörsroll) och tillämpning av uppdrag samt andra normativa ställningstaganden.
- Besluta om avsikten (AMI) och vad som ska uppnås med räddningsinsatserna samt bestämma insatsernas ramar utifrån omfång och hjälpbehov.
- Besluta om avsikten med och vad som ska uppnås med beredskapen (AMB) utifrån riskbilden samt ramar för detta.

² Se kapitel 2 i ELS-handboken

³ Se dokumentet Stöd för agerande i rollen räddningsledningschef samt kompendiet Räddningsledningssystem 4.1.1

- Besluta om inriktning och samordning samt prioriteringar av resursanvändningen mellan räddningsinsatser och beredskap, utifrån hjälpbehoven och riskbilden, med en så bra sammantagen effekt för samtliga behov som möjligt.
- Besluta om organisering av tillställda resurser inom räddningstjänstverksamheten och anpassning av arbetssättet i räddningsledningssystemet.
- Verka för gemensamma överenskommelser mellan aktörer som berörs av pågående räddningsinsatser och verka för förberedelser till följd av den rådande riskbilden, för att så bra som möjligt kunna möta de totala behoven som aktörerna beslutar om att hantera. Ge riktlinjer och ramar om samverkan.

Struktureringen av innehållet i ett beslut kan ske på olika sätt beroende på det aktuella styrningsbehovet. Exempel på utformningar är måldel, genomförandedel och riktlinjer samt beredd-uppgift etc. Det finns flera varianter på sådana strukturer, till exempel inledningsvis, därefter och avslutningsvis (IDA). Även att målgruppsanpassa kan vara en bra indelning, det vill säga dela upp beslutet beroende på vilka som ska utföra respektive del.

Exempel räddningstjänstverksamhetens roll: Räddningstjänsten ska medverka i kustbevakningens miljöräddningsinsats i syfte att bidra till att minska risken att oljan når land.

Exempel organisering: Vid ett större antal översvämmade fastigheter inom ett begränsat område ska områdesledning tillämpas.

AMI (avsikt med insats)

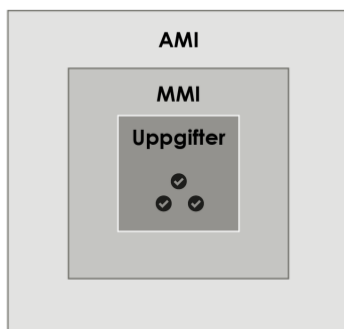
AMI syftar till att påverka själva innehållet i vad som ska åstadkommas och göras vid räddningsinsatser, det vill säga själva användningen av resurserna. AMI (avsikt med insats) och MMI (mål med insats) är viktiga verktyg för att påverka resursanvändningen som sådan, så att fokus inte bara blir resurstilldelningen, det vill säga kapaciteten som tilldelas.⁴

AMI styr ambitionsnivån för genomförandet av en enskild räddningsinsats, och tillsammans med definitionen av räddningsinsatsens ram och omfång är AMI sammantaget utgångspunkt för genomförandet. I det praktiska utförandet kan detta ofta inkluderas i ett och samma beslut. Utgångspunkten är att ett MMI för varje räddningsinsats beslutas utifrån innehållet i AMI.

⁴ Se 12.4.1 Avsikt och mål med räddningsinsatser och beredskap, ELS-handboken

Figur 3. Hur AMI förhåller sig till MMI

AMI ska styra MMI som i sin tur är styrande för de enskilda uppgifter som ska utföras under en enskild räddningsinsats.

Ett AMI kan med fördel formuleras i förväg. Till exempel kan det göras utifrån att riskbilden ställer krav på att räddningsledningssystemet förbereder sig inför en viss typ av händelse. Genom att formulera ett AMI för den typen av räddningsinsats som kan uppstå till följd av den rådande riskbilden så skapas förutsättningar till att respektive räddningsledare direkt kan besluta om MMI, och att olika räddningsledare gör detta med samma utgångspunkt. Räddningsledningssystemet agerar då på ett likartat sätt mot samtidiga behov. Att skapa ett AMI utgör då ett arbetssätt som möjliggör ett proaktivt agerande.

Exempel social oro: Vid händelser som kan kopplas till social oro gäller följande AMI:

- Normalt ska alla skadeförlopp avbrytas och stoppas (tillintetgöras).
- Vid ordningsstörning utan att omgivningen är hotad kan en släckinsats undantagsvis avvaktas i väntan på att polisen beslutar om sitt agerande, i syfte att förebygga konflikt.
- Insatsproduktion ska bedrivas så långt det är möjligt med beaktande av personalens säkerhet. Avvägning ska löpande göras mellan vad som kan uppnås med insatsen i förhållande till riskerna för omgivning och personal.
- Räddningstjänsten ska agera utefter självständig bedömning, men nödvändig hänsyn ska tas till pågående polisiär verksamhet.
- Riskbedömning görs såväl före insats, som under framkörning och genomförande av insats.
- Samverkan med polis behöver ske aktivt i samtliga skeden för att i förväg och så tidigt som möjligt identifiera riskerna och polisens möjligheter till agerande.
- Räddningstjänstens agerande och uppträdande behöver ske på ett förtroendefullt sätt. Genom en respektfull aktiv kommunikation kan konflikter och provokationer förebyggas.

Ett AMI behöver inte uttalas för varje enskild räddningsinsats utan är, som nämnts tidigare, ett verktyg för att styra en räddningsinsats i en viss riktning när det finns ett sådant behov. MMI i sin tur behöver däremot beslutas för varje enskild räddningsinsats, alltså även om det ännu inte finns ett uttalat AMI. Grundläggande är att räddningschefernas värderingar och prioriteringsgrunder är tydligt kända för räddningsledaren. Syftet är att den som agerar i rollen räddningsledare ska ha förutsättningar att besluta om ett MMI utan att behöva invänta någon form av beslut från annan roll. Detta krävs för att räddningsinsatserna ska kunna ledas utan att tappa tid och på ett självständigt sätt

när så krävs.⁵ Vid uppföljning av pågående räddningsinsatser ska MMI prövas mot räddningschefernas värderingar och prioriteringsgrunder eller uttalat AMI. Uppföljningen av respektive MMI som sker i den övergripande ledningen, medverkar till att räddningsledningssystemet säkerställer att hjälpbehov blir omhändertagna. Utöver att kompetensen hos de roller som agerar ute i ett skadeområde nyttjas, så kan fler åtgärdsbehov identifieras genom att flera roller bedömer det inträffade. Detta är särskilt av vikt i de fall då aktiva roller i skadeområden är belastade.

Exempel Skyfall: Delar av ett AMI

- Samhällsviktig verksamhet ska prioriteras
- Avsikten är att rädda oersättliga värden, till exempel lösöre, och stödja drabbade till ett eget agerande
- Insatta resurser ska ha förutsättningar att med kort varsel kunna omprioriteras

Att i förväg ha skapat gemensam utgångspunkt kan vara särskilt viktigt om en belastningssituation uppstår med en utmanande styrningssituation som följd. Uppföljningen kan då ske genom att lägesrapporteringen kan relateras till AMI.

Exempel uppföljning vid lägesrapportering vid skyfall:

”Vi har svårigheter att uppfylla den delen av AMI som handlar om lösöret, på grund av...”

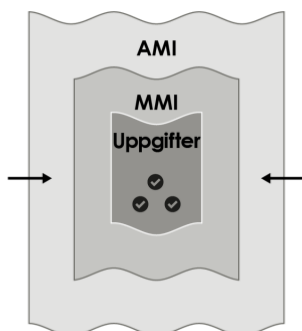
En situation när AMI är lämpligt att formulera är när räddningschefernas värderingar och prioriteringsgrunder behöver preciseras för räddningsledaren kopplat till den enskilda räddningsinsatsen. Ett sådant AMI beslutas i stunden. Syftet kan vara både att utöva styrning och att ta ansvar genom att bekräfta beslut fattade av räddningsledaren. Behovet kan särskilt uppstå vid situationer som inte har förutsetts. Det kan också vara så att räddningsledaren är den som uppmärksammar behovet av ett AMI utifrån de förutsättningar som hen ges.

AMI för en enskild räddningsinsats kan exempelvis innebära att minska eller öka ambitionsnivån för räddningsledaren. Denna precisering kan exempelvis handla om att styra mot högre miljöhänsyn genom att inte tillåta skumanvändning eller styra mot passiva insatser vid bränder inom vattenskyddsområde. Ett sådant AMI styr mot ett minskat handlingsutrymme för rollen räddningsledare.

⁵ Se 1.2.1 principen om uppdragslojalitet i ELS-handboken

Figur 4. AMI kan påverka MMI genom att styra i en viss riktning

Illustration av hur ett AMI riktar MMI i en viss riktning och på så sätt minskar handlingsutrymmet.

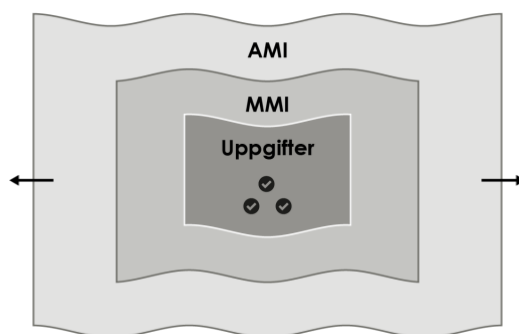

Ett AMI kan också styra mot en ökande ambitionsnivå utifrån behoven i stunden. När AMI styr mot en ökande ambitionsnivå behöver det åtföljas av en förmåga att tillhandahålla de ytterligare resurser (i dess vida bemärkelse) som den ökade ambitionsnivån kräver (se figur 7). Det kan handla om att exempelvis öka ambitionsnivån vid en skogsbrand från att begränsa till att gå mot att helt släcka branden och tillintetgöra den. Det kan också handla om att vid hanteringen av ett skyfall gå från att prioritera samhällsviktig verksamhet till att ha en ambitionsnivå att varje enskild drabbad ska besökas. I båda dessa fall innebär den ökade ambitionsnivån ett ökat behov av resurser.

Exempel lägenhetsbrand: Efter en omfattande evakuering av ett större flerbostadshus ska räddningsresurser finnas kvar i området för att kunna hantera de evakuerades oro och frågor.

Figur 5. AMI kan påverka MMI genom att styra mot en ökande ambitionsnivå

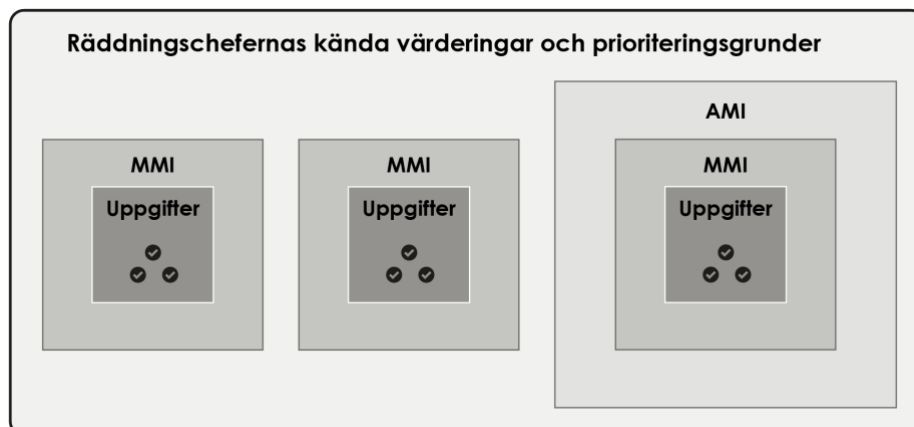
Illustration av ett AMI som styr mot en ökande ambitionsnivå.

I ett räddningsledningssystem med flera samtidigt pågående räddningsinsatser kan det samtidigt finnas flera AMI. Flera räddningsinsatser som bedrivs mot olyckor med samma hjälpbehov och där ambitionen är likvärdig kan ha samma AMI, men olika olyckor och därmed olika hjälpbehov behöver ha AMI som formuleras på olika sätt. Det kan alltså förekomma att en eller flera räddningsinsatser bedrivs utifrån ett beslutat AMI medan ett antal andra bedrivs utifrån räddningschefernas kända värderingar och prioriteringsgrunder (se figur 6).

Figur 6. AMI kan användas för att utöva inflytande

Ett AMI kan särskilt beslutas kopplat till en enskild räddningsinsats. Ibland kan flera olika AMI förekomma samtidigt – kopplat till olika räddningsinsatser.

AMB (avsikt med beredskap)

Genom AMB beskrivs vad som ska uppnås med beredskapen i förhållande till den rådande riskbilden. Riskbilden och pågående hjälpbehov förändras över tid vilket kan kräva följsamhet i avsikter med insatser respektive beredskap. Styrning sker också genom ramar, det vill säga olika typer av förutsättningar och avgränsningar för det som ska göras. I vissa fall beslutas det om justeringar i avgränsningarna allteftersom.⁶

AMB styr således hur räddningsledningssystemet svarar upp mot den aktuella risk- och hotbilden genom att precisera vilken beredskap, i form av förmåga, som ska uppnås och hur den ska disponeras (tid och geografi) med avvägning mot hjälpbehovet i stunden.

Olika sätt att uppnå AMB kan vara att:

- minska responstid
- öka kapacitet (slagkraft)
- förbereda resurser
- skapa uthållighet
- frigöra resurser.

Exempel avskuren geografi: I och med att förstärkningar blir svårare att få fram utökas beredskapen och därmed förmågan på den brandstation som ligger i det avskurna området. Dubblerad personalstyrka för bemanning av reservbilen medför förmåga till två trafikolyckor samtidigt och att tidigt få kontroll på expanderande brand i byggnad

Som nämnts tidigare fattar rollen Räddningsledningschef beslut såsom AMB utifrån berörda räddningschefers vilja och intention, och räddningsledningschefen anpassat till behovet utifrån rådande riskbild och inträffade olyckor.

⁶ Se 12.4.1 i ELS-handboken

Exempel förväntad översvämning: För att öka förmågan inför en förväntad översvämning genomgår berörd personal fortbildningstjänstens⁷ utbildning inom detta område samt att utrustning som kan förväntas behövas inventeras och vid behov testkörs.

Exempel förmåga: Ett vattennära evenemang i tätorten kan ställa andra krav på hur förmågan till ytlivräddning ska fördelas geografiskt jämfört med den riskbild som en fin sommardag innebär i form av badande.

Genom att räddningsledningschefen har räddningschefernas vilja och intentioner att utgå ifrån och att uppföljning av pågående räddningsinsatser görs skapas möjligheter att räddningstjänstverksamheten bedrivs ändamålsenligt i stunden. Genom insatsuppföljningen kan det tidigt identifieras vilka olika hjälpbehov som finns på olika händelser, vilka MMI som beslutats samt hur vidtagna åtgärder svarar mot behovet. Räddningsledningschefen har att se till att intentionerna omsätts i aktiva ställningstaganden och prioriteringar så att resurserna används så ändamålsenligt som möjligt. De beslut som fattas över tid, behöver säkerställa att resursdispositionen, i tid och rum mellan olika räddningsinsatser, sker på ett sätt så att åtgärderna optimeras mot hjälpbehovet i de olika räddningsinsatserna.⁸

Om räddningsledningssystemet inte kan uppfylla räddningschefernas vilja och intentioner kan räddningsledningschefen behöva ha en dialog med berörda räddningschefer om avsikten ska justeras eller om det tillfälligt går att skapa nya resurser (såsom inkallning av personal). Behovet av denna dialog påverkas av vilken beslutsbefogenhet räddningscheferna gett till räddningsledningschefen. AMB syftar på så sätt till styrning utifrån räddningschefernas vilja och intention, tolkat av rollen räddningsledningschef. Till detta kommer ett handlingsutrymme för räddningsledningschefen att inrikta räddningsledningssystemet utifrån situationen.

Hur AMI och AMB hänger ihop

Som tidigare beskrivits är AMI och AMB två verktyg för styrning som kan ingå i ett inriktningsbeslut. Räddningsledningssystemet behöver därför ha förmåga att se AMI och AMB i ett gemensamt sammanhang.

Ett beslut om AMB, vilket kan påverka möjligheten att tillsätta resurser till en kommande händelse, medför att ett AMI (som sätter ambitionsnivå anpassad utifrån resurstilldelningen) bör formuleras för händelsen. På samma sätt kan räddningsledningssystemet prioritera en viss räddningsinsats genom en ökad ambitionsnivå och då tillskapa resurser för att möjliggöra detta. Rollen Räddningsledningschef ansvarar för räddningsledningssystemets förmåga att hantera det gemensamma sammanhanget i detta avseende.

⁷ En digital plattform med webbkurser och övningsmaterial som vänder sig till oss som arbetar med skydd mot olyckor

⁸ Se 12.5 samt 14.3 i ELS-handboken

Exempel skogsbrand vid hög brandrisk: AMI styr mot ett offensivt agerande vilket innebär ett ökat behov av resurser. AMB kan antingen justeras med anledning av detta eller så behöver resurser tillskapas för att upprätthålla beredskap.

Prioritering mellan olika räddningsinsatser och beredskap kan exempelvis ske enligt följande:

- prioritera mellan händelsetyper
- prioritera mellan objekt
- prioritera mellan olika geografiska områden.

Eller en kombination av ovanstående punkter. En sådan prioritering görs utifrån en värdering av de hjälpbehov som behöver hanteras och den rådande riskbilden.

Räddningsinsatsens omfång och ram

I formulerandet av ett beslut kopplat till en räddningsinsats behöver sammanhanget definieras. Ett sätt att åstadkomma detta är att definiera räddningsinsatsens omfång och ram. En räddningsinsats genomförs för att påverka en skadeutbredning och omhänderta ett hjälpbehov, vilket utgör räddningsinsatsens omfång. De resurser och åtgärder som sätts in utgör räddningsinsatsens ram.

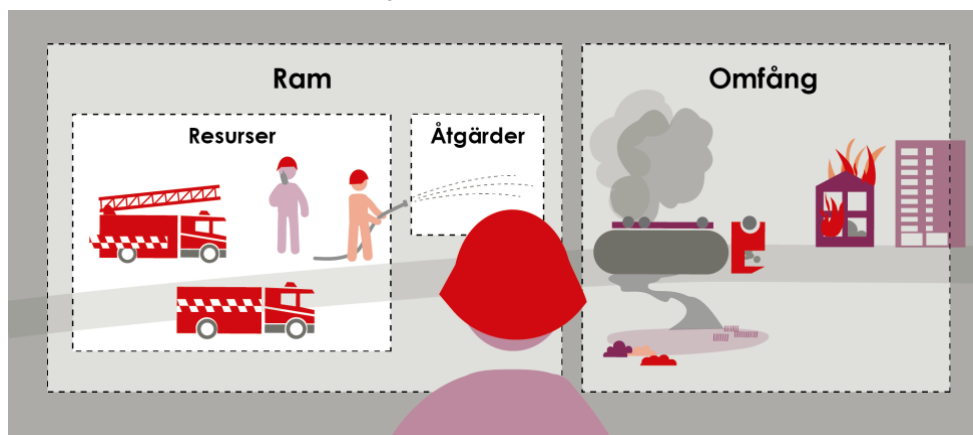
Omfånget på det som räddningsinsatsen ska omhänderta behöver preciseras med avseende på vilka objekt, eller vilken del av ett objekt, vilken skadeutbredning och vilken geografisk täckning som ska hanteras. Även vilka hjälpbehov som ingår i omhändertagandet behöver preciseras.

Exempel trafikolycka: Omfånget som ska hanteras är att tillgängliggöra drabbade personer för sjukvård, skydda miljön nedströms vattendraget samt lämna bistånd till sjukvårdsinsatsen.

Det kan vara svårt för den som är på plats att mentalt omfamna hela olyckan. Det kan vara svårt att se alla hjälpbehov som behöver hanteras och intryck från det som sker kan skapa en stor emotionell påverkan. Även trötthet leder till att det är svårt att upprätthålla såväl perspektiv som framförhållning. Vi behöver också vara vaksamma på vår första tolkning av det som hänt och hur den påverkar oss när vi sorterar i ny information. Den första lägesbilden kan ofta behöva ifrågasättas. Detta underlättas om fler individer, med olika perspektiv, ser på samma händelse.

Figur 7. Räddningsinsatsens ram och omfång

Räddningsinsatsens ram består av resurser och åtgärder. Räddningsinsatsens omfång är det som ska omhändertas i räddningsinsatsen

För att ytterligare skapa förutsättningar för att genomföra en räddningsinsats – utifrån definierat omfång – behöver därför exempelvis ett AMI kompletteras med räddningsinsatsens ram (se figur 7). I ramen ingår tilldelade resurser, riktlinjer för resursanvändning i tid och rum och metoder samt även tidsaspekter såsom varaktighet. Situationen avgör vilka delar som behöver ingå i ramen.

Exempel miljöhänsyn i val av metod: Inget skum får användas vid en inträffad olycka vid vattenskyddsområdet.

Exempel arbetsmiljö vid skogsbrand: Inget arbete i skogen under dygnets mörka timmar.

Det räcker dock inte att besluta om en ram, utan det krävs också en uppföljning av om detta beslut kan fungera i praktiken. Det kan även behöva vidtas åtgärder såsom att tillsätta ledningsstöd, tilldela ytterligare resurser eller andra åtgärder för att skapa förutsättningar för den som leder genomförandet. Denna uppföljning och justering ska medverka till att räddningsinsatsen ger avsedd effekt. Det kan även krävas att omfånget behöver omprövas.

Ram och omfång är viktiga verktyg för att definiera sammanhanget och bör tydliggöras i samband med att beslut ska formuleras, exempelvis vid formulering av MMI eller i samband med tilldelning av uppgifter.⁹

Avslutningsvis

De olika begreppen som används i detta dokument hänger ihop och de verktyg för att uppnå styrning ska användas tillsammans. Avslutningsvis exemplifieras ett inriktningsbeslut för en specifik exemplifierad situation. I detta fall är beslutet skrivet för områdesledning.¹⁰ Inriktningsbeslutet skulle kunna vara räddningsledningschefens beslut och ha driftchef, räddningsledare och sektorchefer som primär målgrupp.

⁹ Se 8.9 och 8.10 samt 12.4.2 i ELS-handboken

¹⁰ Se 9.2 i ELS-handboken

Exempel inriktningsbeslut översvämning av mindre vattendrag

Uppdragstillämpning:

Skadehändelser till följd av stigande vatten betraktas som räddningstjänst. Varje objekt/verksamhet som kan drabbas ska bedömas och beslut om att inleda räddningsinsats tas enligt normala rutiner. RIL 261-1180 utses till RL för samtliga räddningsinsatser till följd av översvämningarna. Restvärdesräddning enligt avtal kan genomföras efter det att åtgärder som är att betrakta som räddningstjänst är klara på samtliga insatser i området.

Prioriteringar:

Samhällsviktig verksamhet ska prioriteras.

AMI:

Vidta skadebegränsande åtgärder genom effektivt nyttjande av tilldelade resurser. Avsikten är att rädda oersättliga värden, till exempel lösöre, och stödja drabbade till ett eget agerande.

AMB:

Tillsatta resurser ska även upprätthålla beredskap för att respondera på akuta händelser såsom trafikolyckor och brand i byggnader inom översvämningområdet.

Ram för området:

Station 261-1000 inkl släckbil och höjdfordon, Station 261-1200, Station 261-1300 samt 263-2000 inkl släckbil och RVR-container/lastväxlare. Skadebegränsande åtgärder och RVR.

Omfång för områdesledning:

Skadeverkningar inom det geografiskt översvämmade området enligt framtagna kartbild. Pågående under de timmar vattennivåerna stiger. Omfång för respektive insats fastställs av RL.

Ovanstående exempel är just ett exempel utifrån en viss situation. Olika rubriker kan användas i formuleringen av inriktningsbeslut utifrån situationens krav.

Myndigheten för
samhällsskydd
och beredskap